

La contraportada

Trijueque, amb una part del seu ramat pasturant pels camps de Can Puig, a Fitor ■ E.A.

Pasturar a les Gavarres

El palamosí Carlos Trijueque ha recuperat l'ofici de pastor als entorns de Fitor. Després de dos anys ja té un ramat de cent caps i aposta pel pasturatge ecològic

Emili Agulló
FORALLAC

El palamosí Carlos Trijueque ha assolit la seva vocació de viure al cor de les Gavarres, on després de diverses feines com a masover i cisteller artesà, fa dos anys que brega per reintroduir l'ofici de pastor. Va començar amb algunes cabres i una parella d'aboies –les *ovelles* del parlar empordanès–. Un cop superat el procés d'autoaprenentatge, enriquit pels consells de pastors veterans, ha reunit un ramat d'un centenar de caps.

Per fer el seu repte econòmicament sostenible, encara necessita més bestiar: "En altres temps, amb 100 animals hauria fet, però ara en calen 250 o 300 per poder pagar el gasoil o la quota d'autònoms cada mes", explica. Té el suport del Consorci de les Gavarres, que l'està as-

essorant per obtenir els ajuts per a joves ramaders, i ara compagina les hores de pasturatge amb els tràmits per aconseguir subvencions per al seu projecte d'explotació ecològica. De moment comercialitza la llana i alguns cabrits o xais mascles. "Les femelles de moment no les veng, i és una alegria cada cop que en neix una", ja que pot ampliar el ramat encara que no hi faci cap negoci immediat, confessa. Pel que fa a la llet, n'aprofita per al seu consum però no es planteja vendre-la o elaborar-ne formatges. Són processos que l'allunyarien de l'atenció al ramat.

L'activitat de pastor, diu, no està totalment extingida, però als entorns de l'església de Santa Coloma de Fitor és l'únic que en fa. Un dels obstacles és que l'abandonament dels camps, fa pràcticament un segle, ha provocat que no hi ha-

gi gaires bons llocs on trobar pastura. Moltes zones de bosc són tan frondoses que és difícil accedir-hi, però pel mateix motiu reivindica que "amb una única desbrossada i l'acció del pas dels ramats, els propietaris s'estalviarien haver de netejar els boscos periòdicament".

Arran de la seva aparició televisiva en el programa *Terreny personal* que TV3 va dedicar a l'Empordanet, ha assolit una certa popularitat entre els visitants del paratge. Li agrada conversar-hi, ja que la solitud és l'únic inconvenient que troba a la feina. A banda d'acollir *becaris* de les escoles de pastors del Pirineu occidental, per divulgar l'ofici, els secrets i el procés de cria i engreix natural del bestiar, aquest dissabte (16.00 h) oferirà una visita guiada que organitza el Consorci de les Gavarres i que començarà a l'església romànica de Fitor. ■

EL PUNT AVUI+

SÓN FAVES COMPTADES

Martí
Gironell

Trampes al solitari

José Luis Aranguren, professor d'ètica a la Universitat Complutense de Madrid al anys noranta, deia que política i moral eren incompatibles. Que la política es regia per les lleis de la força, l'astúcia i l'aparença. I sentenciava que en política no hi ha lloc per a l'ètica. D'això aquests dies la realitat ens en dona mostres. Davant dels esforços i sacrificis que se'ns demanen com a ciutadans, com a comunitat i com a país, han estat molt criticats els tripijocs que han fet certes autonomies, casualment governades pel Partit Popular, per amagar els seus números reals. Es devien pensar que, com que eren de la mateixa corda, el govern els ho passaria per alt, que com que la confiança fa fàstic ja s'espavilarien a treure els diners d'alguna altra banda. De Catalunya, per exemple. Un exemple de com dilapidar el valuos patrimoni polític que és la confiança. L'adjectiu més tou que se m'acut per definir-ho és el d'obs-cè. M'ha fet pensar en la mateixa sensació que tinc amb aquelles informacions que els mitjans de comunicació oferim dels bancs i les grans companyies quan al cap de l'any difonen els beneficis que han obtingut treballant i treballant. Una altra obscenitat. Ja sé que no tots els polítics són iguals. No vull generalitzar. Un polític és, per definició, una persona que s'ocupa dels afers públics i no dels interessos personals, de partit o

Es devien pensar que, en ser de la mateixa corda, el govern els ho passaria per alt

d'empreses multinacionals. Seria molt necessari, però, que els polítics de tota mena i condició es plantejessin la filosofia de vida que

vaig sentir pregonar al cardòleg Valentí Fuster. Deia Fuster que la seva voluntat era tornar a la societat tot allò que la societat li havia donat. Tant de bo que els nostres polítics també se la fessin seva aquesta màxima i es proposessin tornar a la societat en forma de decisions honestes i il·loables allò que els ciutadans han fet possible: és a dir, que ells tinguin el poder de canviar la realitat, perquè tots plegats puguem aspirar a anar a millor. Llavors potser sí que els ciutadans seríem responsables i aniríem a votar i confiaríem en la política i en els polítics. Ara, mentre una colla de polítics es vagin escarrassant a dilapidar el patrimoni més preuat que té qualsevol persona, la confiança, i es continuen fent trampes al solitari, no anirem enlloc.

Girona:
Santa Eugènia, 42.
17005
972 18 64 00

Barcelona:
C/Tàpies, 2.
08001
93 227 66 00

Número: 12474
Dipòsit legal:
GI-535-1978

El seu dia a dia penja d'un fil

Ajuda'ns, perquè el fil no es trenqui

Casal dels Infants
acció social als barris
Tel. 93 317 00 13
"La Caixa" 2100-3001-62-2500027076
Catalunya Caixa 2013-0087-16-0200448775

Segueix-nos a:

www.casaldelsinfants.org

Marató 3
pobresa

Cal que hi juguem

dissabte 26
donarem el 10%
de les vendes

cal rei

girona - figueres - st. antoni de calonge

TANCAMENTS D'ALUMINI

Preus Promoció

ORMETAL

972 47 61 27
www.ormetal.es

